

PAROCHIE DE GOEDE HERDER

Niet 'einde verhaal'...

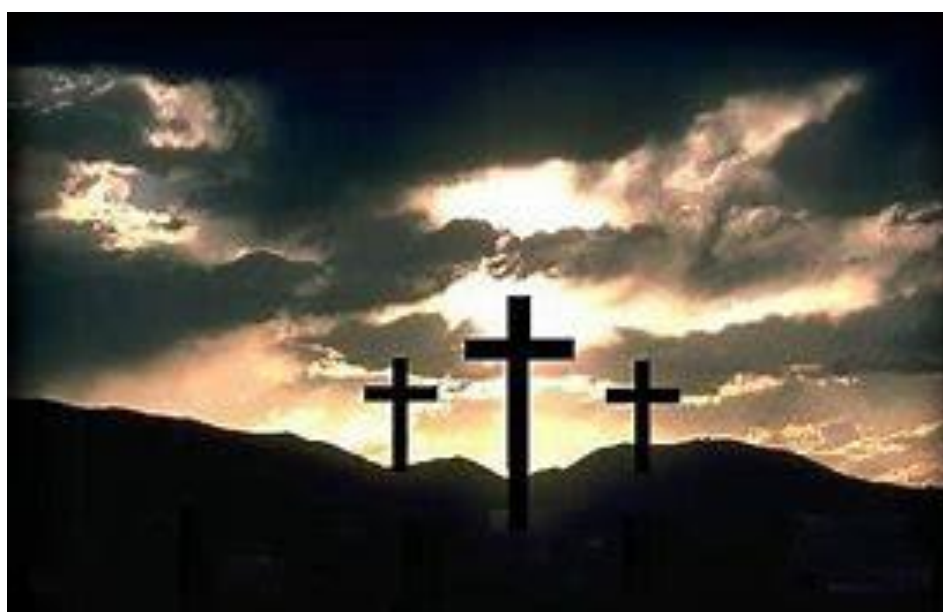
Avondplechtigheid op vrijdag 2 april 2021

Goede Vrijdag

Voorganger: pastor Charles Duynstee

Organist: Bas van Houte. **Zang:** cantors.

Locatie: St. Liduina en O.L.V. Rozenkrans basiliek

Voorwoord

Nu wij in onze kerken slechts een klein aantal mensen kunnen ontvangen vanwege het corona-virus, zoeken we naar wegen van verbondenheid.

Daarom worden er nu vaker besloten vieringen gehouden door de leden van het pastoraal team, met inbreng vanuit de verschillende deelgemeenschappen. Deze vieringen kunt u bekijken op YouTube, via de website van de parochie of van uw deelgemeenschap.

Het is een klein gebaar, om te laten weten dat u in onze gedachten en gebeden bent.

Alle goeds, pastoraal team

Avondplechtigheid op Goede Vrijdag, 2 april 2021

Niet 'einde verhaal'...

In stilte komen de priester en de lector binnen.

De voorganger knielt enkele ogenblikken voor het kruis.

Gebed

God, de dood die als een erfenis van de eerste zonde
was overgegaan op heel het nageslacht,
hebt Gij teniet gedaan
door het lijden en sterven van Christus, uw Zoon, onze Heer.

Wij bidden U:

Maak ons gelijkvormig aan Hem:

dat wij, die van nature

het beeld van de aardse mens in ons gedragen hebben,

door uw heiligende genade

het beeld mogen dragen van de hemelse mens:

Christus onze Heer. Amen.

Eerste lezing: uit de profeet Jesaja (52, 13-53, 12)

Zie mijn dienaar zal succesvol handelen,

hij zal worden verhoogd en verheven en zeer verheerlijkt.

Zoals velen over hem ontsteld hebben gestaan,

zo misvormd was hij, zo onmenselijk van voorkomen

en zijn schoonheid beneden die van mensenkinderen.

Zo zal hij vele volkeren slaan met verbazing,

koningen zullen hun mond voor hem sluiten,

want wat hun niet verteld is aanschouwen zij

en wat zij niet hebben gehoord, zien zij in.

Wie kon geloven wat wij hebben gehoord

en over wie is de arm van de Heer zichtbaar geworden?

Hij is geprezen als een alleenstaande loot

en als een wortel uit dorre grond;

hij had gestalte noch luister, zodat wij naar hem konden zien,

geen voorkomen, zodat wij hem zouden kunnen begeren.

Veracht en door de mensen verstoten,

Man van smarten en door lijden gerijpt;

als een die zijn gelaat voor ons heeft verborgen,
veracht en door ons niet geteld.
Toch waren het onze pijnen, die hij droeg
en onze smarten, die hij op zich nam.
Wij daarentegen beschouwden hem als een getroffene,
als iemand, die door God is geslagen en vernederd.
Hij is echter doorboord om onze zonden,
mishandeld om onze misdaden,
want op hem rust de straf voor ons heil
en door zijn striemen is er genezing voor ons.
Wij allen dwaalden als een kudde,
ieder ging zijn eigen weg;
de Heer liet op hem neerkomen
de misdaad van ons allen.
Men mishandelde hem en hij heeft het aanvaard,
hij heeft zijn mond niet geopend.
Als het lam dat naar de slachtbank geleid wordt
en als het schaap dat voor zijn scheerder verstomt,
zo heeft hij zijn mond niet geopend.
Door een gewelddadige rechtspraak is hij weggerukt.
Wie is er nog, die denkt aan zijn leven?
Hij is immers weggenomen uit het land der levenden,
om de zonden van mijn volk tot de dood toe geslagen.
Men geeft hem een graf bij de misdadigers
en bij de rijken een rustplaats,
ofschoon hij geen onrecht gepleegd heeft
en er geen bedrog is geweest in zijn mond.
Het heeft de Heer behaagd hem met slagen te pijnigen.
Al brengt hij zichzelf ten offer,
toch zal hij een nageslacht zien, zijn dagen verlengen
en de wens van de Heer zal door zijn hand vervuld worden.
Om zijn zwoegen zal hij licht zien en worden verzadigd.
Door zijn inzicht zal mijn dienaar als rechtvaardige
velen rechtvaardigen
en hun misdaden zal hij op zich laden.
Daarom zal Ik hem deel geven onder de groten,
en met machtigen zal hij de buit verdelen,
omdat hij zijn ziel prijs gaf aan de dood

en onder de zondaars gerekend is.
Hij draagt immers de zonden van velen
en is voor de zondaars een voorspraak.

Het Lied van het lam en de herder (GvL 413)

1. Christus heeft voor ons geleden
als een beeld van ons bestaan,
dat wij zover zouden gaan
in zijn voetstappen te treden.
2. Die geen zonde heeft bedreven,
uit wiens mond niet is gehoord
enig onvertogen woord,
maar de adem van het leven.
3. Die wanneer Hij werd geslagen,
zelfs zijn mond niet opendeed,
die niet dreigde als Hij leed,
maar het zwijgend heeft verdragen.
4. Die de zonden heeft gekorven
in zijn lichaam aan het hout,
dat gij Gode leven zoudt,
aan de zonde afgestorven.
5. Door wiens striemen gij genezen,
door wiens dood gij levend zijt,
levend in rechtvaardigheid,
taal en teken van Gods wezen.
6. Als eertijds verdoolde schapen
thans den Herder toegewijd,
die u in de waarheid weidt.
Uw Bewaarder zal niet slapen.

7. Ja, de Heer zal u bewaren,
Hij de Herder, Hij het Lam,
die voor u ter aarde kwam,
die voor u is opgevaren!

Tweede lezing: uit de brief aan de Hebreëën (4, 14-16; 5, 7-9)

Broeders en zusters,
nu wij een verheven hogepriester hebben,
een die de hemelen is doorgedaan,
Jezus, de Zoon van God,
nu moeten wij vasthouden aan onze belijdenis.
Want wij hebben een hogepriester,
die in staat is mee te voelen met onze zwakheden.
Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld,
precies zoals wij, afgezien dan van de zonde.
Laten wij daarom vrijmoedig naderen tot de troon van Gods genade,
om barmhartigheid en genade te verkrijgen
en tijdige hulp.
In de dagen van zijn sterfelijk leven
heeft Hij onder luid geroep en geweent
gebeden en smekingen opgedragen aan God,
die Hem uit de dood kon redden.
Om zijn vroomheid is Hij verhoord:
hoewel Hij Gods Zoon was
heeft Hij in de school van het lijden gehoorzaamheid geleerd;
en toen hij het einde had bereikt
is Hij voor allen, die Hem gehoorzamen
oorzaak geworden van eeuwig heil.

Vers voor het evangelie (Fil. 2, 8-9)

Christus factus est pro nobis
obediens usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exalta-
vit illum: et dedit illi nomen,
quod est super omne nomen.

Christus is voor ons gehoorzaam geworden tot de dood,
tot de dood aan een kruis.

Daarom heeft God Hem hoog verheven
en Hem de Naam verleend, die boven alle namen is.

Het Lijdensverhaal op Goede Vrijdag (Joh. 18,1 - 19,37)

(A = allen; C = priester; L = lezer; P = overige Bijbelse personen.)

C Het lijdensverhaal van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.

L In die tijd ging Jezus met zijn leerlingen naar buiten, naar de overkant van de beek Kedron. Daar was een boomgaard, die Hij met zijn leerlingen binnenging. Maar ook Judas, die Hem zou overleveren, kende deze plaats, omdat Jezus er dikwijls met zijn leerlingen was samengekomen. Zo kwam Judas daarheen met de afdeling soldaten en met dienaars van de hogepriesters en Farizeeën, voorzien van lantaarns, fakkels en wapens. Jezus, die alles wist wat over Hem ging komen, trad naar voren en zei tot hen:

C “Wie zoekt gij?”

L Zij antwoordden Hem:

A “Jezus, de Nazoreeër.”

L Jezus zei hun:

C “Dat ben Ik.”

L Ook Judas, zijn verrader, bevond zich bij hen. Nauwelijks had Jezus hun gezegd: Dat ben Ik, of zij weken achteruit en vielen op de grond. Nog eens vroeg Hij hun:

C “Wie zoekt gij?”

L Zij zeiden:

A “Jezus, de Nazoreeër.”

L Jezus antwoordde:

C “Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Als gij Mij zoekt, laat deze mensen dan gaan.”

L Vervuld moest worden wat Hij gezegd had: Niemand van hen, die Gij Mij gegeven hebt, liet Ik verloren gaan. Maar Simon Petrus had een zwaard

bij zich. Hij trok het en verwondde daarmee de knecht van de hogepriester door hem het rechteroor af te slaan. De naam van die knecht was Malchus. Jezus echter sprak tot Petrus:

C “Steek dat zwaard in de schede; zou Ik de beker niet drinken, die mijn Vader Mij gegeven heeft?”

L De afdeling met de bevelhebber en de dienaars van de Joden grepen toen Jezus vast, boeiden Hem en brachten Hem eerst naar Annas. Deze was namelijk de schoonvader van Kájafas, die dat jaar hogepriester was, dezelfde Kájafas, die aan de Joden de raad had gegeven: Het is beter, dat er één mens sterft voor het volk. Simon Petrus en nog een andere leerling volgden Jezus. Die leerling nu, was een bekende van de hogepriester en zo ging hij tegelijk met Jezus het paleis van de hogepriester binnen, terwijl Petrus buiten de poort bleef staan. Die andere leerling, de bekende van de hogepriester, kwam naar buiten, sprak met de portierster en bracht Petrus naar binnen. Het meisje, dat aan de poort stond, vroeg Petrus:

P “Ben je ook niet een van de leerlingen van die man?”

L Hij zei:

P “Welneen.”

L Omdat het koud was, hadden de knechten en dienaars een houtskoolvuur aangelegd en stonden zich te warmen. Ook Petrus stond bij hen en warmde zich. De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en zijn leer. Jezus antwoordde hem:

C “Ik heb openlijk tot de wereld gesproken. Ik heb altijd onderricht gegeven in een synagoge of in de tempel waar alle Joden bijeenkomen en er is niets wat Ik in het geheim heb gesproken. Waarom ondervraagt gij Mij? Ondervraag de mensen, die gehoord hebben wat Ik hun heb verkondigd. Die weten goed wat Ik heb gezegd.”

L Op dit woord gaf een van de dienaars, die naast Hem stond, Jezus een klap in het gezicht en voegde Hem toe:

P “Antwoordt Gij zo de hogepriester?”

L Jezus antwoordde hem:

C “Indien Ik iets verkeerd gezegd heb, verklaar dan wat er verkeerd in was; maar indien het goed was, waarom slaat gij Mij?”

L Daarop zond Annas Hem geboeid naar de hogepriester Kájafas. Simon

Petrus stond zich te warmen toen iemand hem vroeg:

P “Ben ook jij niet een van zijn leerlingen?”

L Hij ontkende het en zei:

P “Welneen.”

L Maar een van de knechten van de hogepriester, een bloedverwant van de man wie Petrus het oor had afgeslagen zei:

P “Heb ik je niet in de boomgaard bij Hem gezien?”

L Petrus ontkende het opnieuw en meteen begon er een haan te kraaien.

Gezang: O Hoofd vol bloed en wonden (GvL 511)

1. O Hoofd, vol bloed en wonden,
met smaad gedekt en hoon,
o godd'lijk Hoofd omwonden
met scherpe doornenkroon!
O Gij, die and're kronen
en glorie waardig zijt:
Ik wil mijn hart U tonen,
dat met U medelijdt

Toen brachten ze Jezus van het huis van Kájafas naar het pretorium. Het was vroeg in de morgen. Zelf gingen zij het pretorium niet binnen, want ze moesten het paasmaal kunnen eten en mochten zich daarom niet verontreinigen. Daarom kwam Pilatus naar buiten en vroeg hun:

P “Welke beschuldiging brengt gij tegen deze man in?”

L Zij gaven hem ten antwoord:

A “Als dit geen misdadiger was, zouden wij Hem niet aan u hebben overgeleverd.”

L Daarop zei Pilatus:

P “Neemt Hem dan zelf en vonnist Hem volgens uw Wet!”

L De Joden antwoordden hem:

A “Wij missen het recht om iemand ter dood te brengen.”

L Zo zou Jezus' woord in vervulling gaan, waarmee Hij had aangeduid welke dood Hij zou sterven. Nu ging Pilatus het pretorium binnen, riep Jezus bij zich en zei tot Hem:

P “Zijt Gij de koning der Joden?”

L Jezus antwoordde hem:

C “Zegt gij dit uit uzelf of hebben de anderen u over Mij gesproken?”

L Pilatus gaf ten antwoord:

P “Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de hogepriesters hebben U aan mij overgeleverd. Wat hebt Gij gedaan?”

L Jezus antwoordde:

C “Mijn koningschap is niet van deze wereld. Zou mijn koningschap van deze wereld zijn, dan zouden mijn dienaars er wel voor gestreden hebben, dat Ik niet aan de Joden werd uitgeleverd. Mijn koningschap is evenwel niet van hier.”

L Pilatus hernam:

P “Gij zijt dus toch koning?”

L Jezus antwoordde:

C “Ja, koning ben Ik. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Al wie uit de waarheid is, luistert naar mijn stem.”

L Pilatus zei tot Hem:

P “Wat is de waarheid?”

L Na die woorden ging hij weer naar buiten tot de Joden en zei:

P “Ik vind hoegenaamd geen schuld in Hem. Maar er bestaat onder u de gewoonte, dat ik met Pasen iemand vrijlaat. Wilt gij dus, dat ik u de koning der Joden vrijlaat?”

L Toen begonnen ze opnieuw te schreeuwen:

A “Neen, Die niet, maar Barabbas!”

L Barabbas was een rover. Toen liet Pilatus Jezus geselen. De soldaten vlochten een kroon van doorntakken, zetten Hem die op het hoofd en wierpen Hem een purperen mantel om. Ze traden op Hem toe en zeiden:

A “Gegroet, koning der Joden!”

L En zij sloegen Hem in het gezicht.

O Hoofd vol bloed en wonden (GvL 511)

2. Mijn God, die zonder klagen
het zwaarste hebt doorstaan:
al wat Gij had te dragen,
wie heeft het U gedaan!
Wee mij, die voor de zonden
het hoogste goed verliet!
O, om uw bloed en wonden,
verstoot mij, zondaar, niet!

Pilatus ging weer naar buiten en zei tot hen:

P “Ziehier, ik breng Hem naar buiten om u te doen weten, dat ik volstrekt geen schuld in Hem vind.”

L Jezus kwam dus naar buiten, terwijl Hij nog de doornenkroon en de purperen mantel droeg. Pilatus zei tot hen:

P “Ziehier de mens.”

L Maar toen de hogepriesters en hun dienaars Hem zagen, schreeuwden ze:

A “Kruisigen, kruisigen!”

L Pilatus zei hun:

P “Neemt gij Hem dan en kruisigt Hem, want ik vind geen schuld in Hem.”

L De Joden antwoordden hem:

A “Wij hebben een Wet en volgens die Wet moet Hij sterven, omdat Hij zich voor Gods Zoon heeft uitgegeven.”

L Toen Pilatus dit hoorde, werd hij nog meer bevreesd. Hij ging het pretorium weer binnen en sprak tot Jezus:

P “Waar zijt Gij vandaan?”

L Jezus gaf hem echter geen antwoord. Daarom zei Pilatus:

P “Gij spreekt niet tegen mij? Weet Ge dan niet, dat ik de macht heb om U vrij te spreken, maar ook de macht heb om U te kruisigen?”

L Jezus antwoordde:

C “Ge zoudt volstrekt geen macht over Mij hebben als u die niet van boven gegeven was. Daarom is de zonde van hem, die Mij aan u heeft overgeleverd groter.”

L Van dit ogenblik af wilde Pilatus ertoe overgaan Hem vrij te laten. Maar de Joden schreeuwden:

A “Als ge die man vrijlaat, zijt ge geen vriend van de keizer. Wie zich voor koning uitgeeft, komt in verzet tegen de keizer.”

L Toen Pilatus hen dit hoorde roepen, liet hij Jezus naar buiten brengen en ging op de rechtersstoel zitten, op de plaats, die Litóstrotos heet, in het Hebreeuws Gabbata. Het was de voorbereidingsdag voor Pasen, ongeveer het zesde uur.

L Hij zei tot de Joden:

P “Hier is uw koning.”

L Maar zij schreeuwden:

A “Weg, weg met Hem! Kruisig Hem!”

L Pilatus vroeg:

P “Zal ik dan uw koning kruisigen?”

L De hogepriesters antwoordden:

A “Wij hebben geen andere koning dan de keizer!”

L Toen leverde hij Hem aan hen uit om de kruisdood te ondergaan, en zij namen Hem over.

O Hoofd vol bloed en wonden (GvL 511)

3. O Hoofd, vol bloed en wonden,
o Gods onschuldig Lam,
dat voor der mensen zonden
de schulden op Zich nam!
Wat zal ik U dan geven
voor zoveel smaad en smart?
Heer, neem mijn korte leven,
Heer, neem mijn schamel hart!

L Zelf zijn kruis dragend, trok Jezus de stad uit naar wat de Schedelplaats heet, in het Hebreeuws Golgota. Daar sloegen zij Hem aan het kruis, en met Hem nog twee anderen, aan elke kant een en Jezus in het midden. Pilatus had ook een opschrift laten maken en op het kruis doen aanbrengen. Het luidde: Jezus, de Nazoreeër, de koning van de Joden. Vele Joden lazen dit opschrift, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, lag dicht bij de stad.

Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks. De hogepriesters van de Joden nu zeiden tot Pilatus:

A “Ge moest er niet op zetten: ‘de koning van de Joden’, maar: ‘Hij heeft gezegd: Ik ben de koning van de Joden’.”

L Pilatus antwoordde:

P “Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven.”

L Toen de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen ze zijn kleren en deelden ze in vieren, voor iedere soldaat een deel. Ze namen ook de lijfrok, die echter zonder naad was, aan één stuk geweven van bovenaf. Daarom zeiden ze tot elkaar:

A “Laten we die niet scheuren, maar er om loten wie hem krijgt.”

L Aldus moest de Schrift vervuld worden: Zij verdeelden mijn kleren onder elkaar en dobbelden om mijn gewaad. Terwijl de soldaten hiermee bezig waren, stonden bij Jezus’ kruis zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling, die Hij liefhad, zei Hij tot zijn moeder:

C “Vrouw, zie daar uw zoon.”

L Vervolgens zei Hij tot de leerling:

C “Zie daar uw moeder.”

L En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis. Hierna, wetend dat nu alles was volbracht, zei Jezus, opdat de Schrift vervuld zou worden:

C “Ik heb dorst.”

L Er stond daar een kruik vol zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus van de zure wijn genomen had, zei Hij:

C “Het is volbracht.”

L Daarop boog Hij het hoofd en gaf de geest.

Hier nemen allen enige ogenblikken stilte in acht. De voorganger knielt.

O Hoofd vol bloed en wonden (GvL 511)

4. En als ik eens moet strijden
mijn allerlaatste strijd,
wil ik nog eens belijden,
dat Gij mijn Heiland zijt.
O Hoofd vol bloed en wonden,
o Hoofd, vol smart en smaad!
Wees in die laatste stonden
mijn hoogste toeverlaat.

Aangezien het voorbereidingsdag was en de Joden niet wilden, dat de lichamen op sabbat aan het kruis bleven - het was bovendien een grote sabbat - vroegen zij aan Pilatus verlof de benen van de gekruisigden te breken en hen weg te nemen. Daarom kwamen de soldaten en sloegen zowel bij de ene als bij andere, die met Hem was gekruisigd, de benen stuk. Toen zij echter bij Jezus kwamen en zagen dat Hij reeds dood was, sloegen zij Hem de benen niet stuk, maar een van de soldaten doorstak zijn zijde met een lans; terstond kwam er bloed en water uit. Die het gezien heeft, getuigt hiervan; zijn getuigenis is waar en hij weet dat hij de waarheid zegt, opdat ook gij zoudt geloven. Dit is gebeurd, opdat de Schrift zou vervuld worden: Van zijn gebeente zal niets worden verbrijzeld, terwijl nog een ander Schriftwoord zegt: Zij zullen opzien naar Hem, die zij hebben doorstoken.

Daarna vroeg Jozef van Arimatéa, die een leerling was van Jezus, maar in het geheim uit vrees voor de Joden, aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen. Toen Pilatus dit had toegestaan, ging hij dus heen en nam het lichaam weg. Nikodémus, die Hem vroeger 's nachts bezocht had, kwam ook en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond. Zij namen het lichaam van Jezus en wikkelden het met de welriekende kruiden in zwachtels, zoals bij een Joodse begrafenis gebruikelijk is. Op de plaats waar Hij gekruisigd werd, lag een tuin en in die tuin een nieuw graf waarin nog nooit iemand was neergelegd. Vanwege de voorbereidingsdag van de Joden en omdat het graf dichtbij was, legden zij Jezus daarin neer.

Korte overweging

Wij staan stil bij de laatste woorden van Jezus aan het kruis, bij de betekenis van zijn lijden en dood, van zijn hele leven voor ons. Onze God in Jezus is ons voorgegaan met vragen en twijfels, gevoelens en noden van alle mensen. Mogen deze woorden ons inspireren.

1. “IK HEB DORST.”

“Zoals een hert verlangt naar stromend water, zo heb ik, Heer, mijn hoop op U gesteld.”

Uitputting en schreeuw van dorst wacht Hem op het kruis.

Miljoenen mensen op deze aarde schreeuwen ook om gehoord te worden. Sommigen wonen vlakbij ons, anderen veraf. Onrecht snijdt hen af van bevrijding, van een menswaardig leven en van een menswaardig sterven.

Stilte.

2. “VROUW, DAAR IS NU JE ZOON... DAAR IS JE MOEDER.”

Als mensen elkaar nabij zijn, wordt elk verdriet draaglijker, elk lijden wat milder.

Zelfs zonder iets te zeggen kunnen mensen elkaar tot grote troost zijn. Jezus beseft dit ten volle. Elk mens heeft één waardevol geschenk: er zijn voor elkaar. Zo maakt Hij hen, zijn moeder en zijn beste vriend, duidelijk wat hen rest, en wat ze altijd hadden: elkaar.

In liefde tussen mensen blijft God aanwezig.

Stilte.

3. “HET IS VOLBRACHT.”

Alles is volbracht, dertig jaren verborgen leven, drie jaren openbaar leven, drie dagen lijden, drie uren doodstrijd, drieëndertig jaren mens tussen de mensen. In alles heeft hij zijn Vader verheerlijkt door steeds zijn wil te volbrengen tot het einde toe.

Daarbij heeft hij altijd verbondenheid gezocht met elke mens, want een ieder is kostbaar in zijn ogen. Van deze levenshouding week Hij niet af: de liefde tot alle mensen tot aan het kruis.

En dat heeft Hij volbracht.

Voorbede

Lector: Laten wij bidden, voor de heilige kerk:
dat onze God en Heer haar over heel de wereld
vrede en eenheid brengt;
dat in ons leven tijden van rust en stilte komen
tot verheerlijking van God, de almachtige Vader.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons
Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
in Christus hebt Gij uw heerlijkheid
aan alle volken geopenbaard.
Waak over het werk van uw barmhartigheid,
geef dat uw kerk, verspreid over heel de wereld,
standhoudt in de belijdenis van uw Naam.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden voor onze heilige vader,
paus Franciscus, die door onze God en Heer
is uitverkoren tot het bisschopsambt
dat hij gespaard blijft om leiding te geven aan de kerk,
het heilig volk van God.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
alles wat bestaat steunt op uw raadsbesluit.
Luister naar ons gebed: bewaar in uw liefde
de paus die Gij over ons hebt aangesteld.
Moge het christenvolk, dat door U wordt bestuurd,
onder zijn leiding altijd toenemen in geloof.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden voor onze bisschop Johannes,
voor alle bisschoppen, priesters en diakens van de kerk
en voor heel het gelovige volk.
Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
door uw Geest leidt en heiligt Gij allen
die tot de kerk behoren, het Lichaam van de Heer.
Verhoor ons gebed voor al uw gewijde dienaren:
dat ieder, naar de genade die Gij hem hebt geschonken,
U dient in geloof en trouw.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden voor hen
die zich op het doopsel voorbereiden:
dat onze God en Heer hun oren opent
om met hun hart zijn woord te verstaan,
en hun de deur ontsluit van zijn barmhartigheid;
dat zij door de wedergeboorte in het waterbad
vergiffenis krijgen van alle zonden
en geborgen zijn in Christus Jezus, onze Heer.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
Gij zegent steeds de kerk met nieuwe christenen.
Breng de doopleerlingen geloof en inzicht bij.
Geef dat zij herboren worden uit het water van het doopsel
en in de gemeenschap worden ingelijfd van hen
die Gij als uw kinderen hebt aangenomen.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden
voor al onze broeders en zusters die in Christus geloven:
dat onze God en Heer hen die trouw zijn aan de waarheid
samenbrengt en in zijn ene kerk bewaart.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
die verdeeld zijn brengt Gij weer samen,
die samen zijn bewaart Gij in uw vrede.
Zie genadig naar de kudde van uw Zoon:
verenig allen die door één doopsel zijn geheiligd
in oprecht geloof,
en verbind hen door één band van liefde
in Christus Jezus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden voor het Joodse volk
dat door onze God en Heer het eerst is aangesproken:
dat Hij het groot maakt in liefde voor zijn heilige Naam,
in trouw aan zijn Verbond.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
Gij hebt uw beloften toevertrouwd
aan Abraham en aan zijn volk.
Verhoor genadig de gebeden van uw kerk:
dat het volk dat Gij het eerst hebt uitverkoren,
tot de volheid van de verlossing komt.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden voor hen die niet in Christus geloven:
dat de heilige Geest hen met zijn licht vervult
en dat zij de wegen inslaan die leiden naar het heil.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
geef dat zij die zonder Christus te kennen
in uw ogen eerlijk door het leven gaan,
de waarheid vinden;
en dat wij altijd groeien in wederzijdse liefde,
meer ontvankelijk worden voor het mysterie van uw leven
en voor de wereld beter getuigen van uw goedheid.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden voor hen die niet in God geloven:
dat zij met een oprecht hart ingaan op wat goed is
en eenmaal bij God uitkomen.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
Gij hebt de mensen zo gemaakt
dat zij in hun verlangens U altijd zoeken
en tot rust komen als zij U vinden.
Wij vragen U...
dat allen, ondanks de vele hindernissen,
de tekenen verstaan van uw liefde
en het getuigenis van de goede werken van uw gelovigen;
dat zij eenmaal U, God, één en waarachtig,
vol vreugde onze Vader noemen.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij ook bidden voor de regeringsleiders:
dat onze God en Heer hun hart en geest richt naar zijn wil,
zodat iedereen mag leven in vrijheid en echte vrede.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
het leven van de mensen ligt in uw hand
en voor de rechten van de volken staat Gij borg.
Sta onze regeringsleiders bij
en geef dat overal ter wereld
onder alle volkeren voorspoed en blijvende vrede heersen
en vrijheid van godsdienst.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij bidden tot God, de almachtige Vader:
dat Hij de wereld van dwaling zuivert,
gevaarlijke ziekten en hongersnood verdrijft,
gevangenen ontsluit en boeien verbreekt,
een thuis schenkt aan ontheemden,
veiligheid aan hen die onderweg zijn,
genezing voor zieken, en voor de stervenden eeuwig heil.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
Gij zijt vertroosting voor de bedroefden
en sterkte voor hen die het moeilijk hebben.
Laat hun gebeden tot U doordringen,
uit welke nood zij ook roepen.
Dat zij tot hun vreugde
de hulp ondervinden van uw barmhartigheid
in al hun beproevingen.
Door Christus onze Heer. Amen.

Lector: Laten wij bidden voor allen die de gevolgen ondervinden van de huidige coronapandemie:
dat God troost en genezing schenkt aan de zieken,
hoop aan hen die in angst leven of in nood verkeren,
kracht aan hen die de zieken bijstaan,
inzicht aan wetenschappers die naar geneesmiddelen zoeken,
wijsheid aan hen die maatregelen treffen voor de maatschappij,
en het eeuwig licht aan degenen die aan het virus bezweken zijn.

Koor: Heer onze God, wij bidden U: verhoor ons

Gebed in stilte

Priester: Almachtige eeuwige God,
oorsprong en einddoel van het menselijk bestaan,
verlicht de last van de besmettelijke ziekte
die op de wereld drukt en sterk ons geloof,
zodat wij ons leven opnieuw afstemmen op U en onze naasten,
en wij ons toevertrouwen aan uw vaderlijke voorzienigheid.
Door Christus onze Heer.

(Kruis binnendragen in kerk)

Kruisverering

Aanschouwt dit kostbaar kruis,
waaraan de Redder heeft gehangen.

Komt, laten wij aanbidden.

Komt, laten wij aanbidden.

Na elkaar brengen de priester en de lector een groet aan het kruis.

Gij zijt in glans verschenen (GvL 450)

1. Gij zijt in glans verschenen,
verschenen voor altijd.
Hoe ook in dood verdwenen,
ons straalt uw heerlijkheid.
Hoe bitter ook de pijnen
door ons U aangedaan,
Gij blijft in glans verschijnen,
ziet ons in glorie aan.
2. Uw marteling, uw lijden,
in aller wereldnood,
uw kruisgang door de tijden,
uw dagelijkse dood,
het straalt voor onze ogen,
het glanst uit alle pijn,
aan haat en hoon onttoegen,
blijft Gij onze glorie zijn.
3. Gij zijt in glans verschenen,
verschenen voor altijd.
Gij wilt uw kruis ons lenen,
als licht van eeuwigheid.
Geen ondergang kan dreigen,
of heerlijk rijst uw beeld
en doet ons mee ontstijgen
in glans die alles heelt.

De heilige communie

Aangespoord door een gebod van de Heer en door zijn goddelijk woord onderricht, durven wij te bidden:

Onze Vader

*Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,*

*uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.*

Verlos ons, Heer, van alle kwaad,
geef genadig vrede in onze dagen,
dat wij gesteund door Uw barmhartigheid,
altijd vrij mogen zijn van zonde,
en beveiligd tegen alle angst en onrust.
Terwijl wij uitzien naar de zalige vervulling van onze hoop,
de komst van onze Verlosser Jezus Christus.

*Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.*

Communie

Zalig zij, die genodigd zijn aan de maaltijd des Heren.
Zie het Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld.
*Heer, ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt,
maar spréék en ik zal gezond worden...*

“Midden in de dood” (GvL 496)

1. Midden in de dood
zijn wij in het leven,
want Een breekt het brood
om met ons te leven
midden in de dood.
2. Dood is in ons bloed,
dood voor onze ogen,
maar Hij geeft ons moed,
dat wij leven mogen
met de dood in 't bloed.

3. Dat wij uit de dood
opstaan om te leven,
etend van het brood
dat Hij heeft gegeven
midden in de dood.

4. Lamp voor onze voet,
licht voor onze ogen,
geef ons levensmoed
met de dood voor ogen,
met de dood in 't bloed.

5. Jezus, uit de dood
opgestaan tot leven,
wees voor ons het brood,
dat wij in U leven
midden in de dood.

6. Wees voor ons de wijn,
dat wij van U drinken.
Wees voor ons de pijn,
dat wij in U zinken,
dat wij in U zijn.

Gebed na de communie

Almachtige eeuwige God,
door de dood en de verrijzenis van uw Zoon
hebt Gij ons nieuw leven gegeven.
Bewaar in ons het werk van uw barmhartigheid,
opdat wij door onze deelname aan dit mysterie
een leven leiden dat U is toegewijd.
Door Christus onze Heer. Amen.

Gebed over het volk

Heer, wij bidden U:

laat overvloedige zegen neerdalen over uw volk
dat in de hoop op zijn verrijzenis
de dood van uw Zoon heeft herdacht.

Schenk het vergeving en bied het vertroosting,
laat het geloof groeien
en de verlossing voor altijd bevestigd worden.
Door Christus onze Heer. Amen.

De viering eindigt in stilte.